

200708167/1.

Datum uitspraak: 24 december 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 06/47200 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Dordrecht, van 30 oktober 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 8 september 2003 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning regulier voor onbepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 5 september 2006 heeft de minister het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 30 oktober 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Dordrecht, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 22 november 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) bevat het hoger-beroepschrift in aanvulling op de in artikel 6:5, onderdeel d, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) gestelde eisen, één of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank of de voorzieningenrechter van de rechtbank.

Ingevolge het tweede lid van dat artikel omschrijft een grief het onderdeel van de uitspraak waarmee de indiener zich niet kan verenigen, alsmede de gronden waarop de indiener zich daarmee niet kan verenigen.

Ingevolge het derde lid wordt het hoger beroep niet-ontvankelijk verklaard, indien niet is voldaan aan het eerste of tweede lid, aan artikel 6:5 van de Awb of aan enig ander bij de wet ingesteld vereiste voor het in behandeling nemen van het hoger beroep.

Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

2.2. Hetgeen in het hoger-beroepschrift naar voren is gebracht, omschrijft geen onderdeel van de aangevallen uitspraak waarmee appellant zich niet kan verenigen. Mitsdien is geen sprake van een grief in de zin van voormeld artikel 85, tweede lid, van de Vw 2000.

Voorts heeft appellant hetgeen hij in het hoger-beroepschrift heeft aangevoerd niet als zodanig in eerste aanleg naar voren gebracht. Dat dat voor het eerst in hoger beroep gebeurt, verdraagt zich niet met het bepaalde in voormeld artikel 85 van de Vw 2000. Uit deze bepaling volgt dat de grieven in hoger beroep moeten blijven binnen de beoordeling van het bestreden besluit die de rechtbank heeft gegeven, danwel, gelet op de daartegen voor haar aangevoerde gronden en de door haar te verrichten ambtshalve toetsing, behoorde te geven. Nu hetgeen is aangevoerd daaraan

niet voldoet, is ook om die reden geen sprake van een grief in de zin van voormeld artikel 85, tweede lid, van de Vw 2000.

Gezien het vorenstaande is niet voldaan aan het bepaalde in het eerste lid van artikel 85 van de Vw 2000.

2.3. Het hoger beroep is, gelet op voormeld artikel 85, derde lid, van de Vw 2000, kennelijk niet-ontvankelijk.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

verklaart het hoger beroep niet-ontvankelijk.

Aldus vastgesteld door mr. C.H.M. van Altena, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. P.A. de Vink, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Altena
Lid van de enkelvoudige kamer

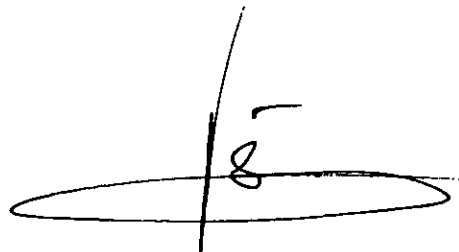
w.g. De Vink
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 24 december 2007

154.

Verzonden: 24 december 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Dordrecht
Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer

procedurenummer: AWB 06/47200, V-nummer:

uitspraak van de enkelvoudige kamer

inzake

wonende te eiser,
gemachtigde: mr. G.A. Soebhag, advocaat te Rotterdam,

tegen

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie te 's-Gravenhage, thans de
Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde: mr. J.J. Hofland, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst.

1. Ontstaan en loop van het geding

Verweerder heeft bij besluit van 8 september 2003 afwijzend beslist op de aanvraag van eiser tot verlening van een verblijfsvergunning regulier voor onbepaalde tijd ingevolge artikel 20 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000).

Tegen dit besluit heeft eiser bij brief van 25 september 2003 bezwaar gemaakt bij verweerder.

Bij besluit van 5 september 2006 heeft verweerder het bezwaar van eiser ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft eiser bij faxbericht van 27 september 2006 beroep ingesteld.

De zaak is op 1 oktober 2007 ter zitting van een enkelvoudige kamer behandeld.

Eiser is ter zitting verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde.

Verweerder is verschenen bij gemachtigde.

Voorts is ter zitting verschenen de heer M. Kasmi, tolk.

2. Overwegingen

2.1. Artikel 20, eerste lid, aanhef en onder a van de vw 2000 luidt als volgt:
Onze Minister is bevoegd:

- a. de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd in te willigen, af te wijzen dan wel niet in behandeling te nemen.

Artikel 21, eerste lid, aanhef en onder f. van de Vw 2000 luidt als volgt:

procedurenummer: AWB 06/47200

2

De aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 20 van de van de vreemdeling die direct voorafgaande aan de aanvraag, gedurende vijf achtereenvolgende jaren rechmatig verblijf heeft genoten als bedoeld in artikel 8, onder a, c, e, dan wel l, kan slechts worden afgewezen indien de vreemdeling:
f. op de dag waarop de aanvraag is ontvangen, een verblijfsrecht van tijdelijke aard heeft.

Artikel 3.5 van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000) bepaalt onder meer het volgende:

1. Het verblijfsrecht op grond van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Wet, is tijdelijk of niet tijdelijk.
2. Het verblijfsrecht is tijdelijk, indien de verblijfsvergunning is verleend onder beperking, verband houdend met:
d. het verrichten van arbeid als geestelijk voorganger of godsdienstleraar, tenzij de houder verblijfsrecht ontleent aan het Associatiebesluit 1/80 van de Associatierraad EEG/Turkije.

2.2. Eiser voert in beroep, daarbij verwijzend naar zijn in bezwaar ingediende gronden, het volgende aan. Eiser heeft sinds 1996 onafgebroken een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd gehad en hij en zijn gezin hebben inmiddels sterke banden met de gemeenschap ontwikkeld. Verweerder heeft nagelaten te beoordelen of die omstandigheden reden hadden behoren te zijn voor toepassing van artikel 4:84 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb), althans heeft nagelaten die beoordeling deugdelijk te motiveren. Voorts is sprake van strijd met het gelijkheidsbeginsel omdat in soortgelijke gevallen, te weten en
wel een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd is verleend.

2.3. Verweerder voert, daarbij verwijzend naar hetgeen in de beslissing op bezwaar is overwogen, het volgende aan. Eisers aanvraag is terecht afgewezen op grond van artikel 21, lid 1, onder b, van de Vw 2000, nu hij beschikte over een verblijfsrecht van tijdelijke aard. Eiser doet ten onrechte een beroep op het gelijkheidsbeginsel, omdat de door hem aangehaalde situaties niet soortgelijk zijn. Eisers omstandigheden zijn niet dusdanig bijzonder dat deswege met toepassing van artikel 4:84 van de Awb van geldend beleid zou moeten worden afgeweken.

2.4. De rechtbank overweegt als volgt.

2.4.1. Desgevraagd heeft eiser ter zitting aangegeven dat zijn beroep zich toespitst op de vraag of verweerder terecht aan zijn beroep op het gelijkheidsbeginsel is voorbijgegaan. De rechtbank zal dan ook alleen dat punt in de beoordeling betrekken.

2.4.2. Eiser is in bezit gesteld van een verblijfsvergunning regulier met als doel 'arbeid als voorganger/godsdienstleraar' geldig van 21 juli 1998 tot 21 juli 1999, is verlengd tot 1 april 2004 en vervolgens is verlengd tot 24 juli 2007, inmiddels (zoals ter zitting desgevraagd werd verklaard) tot 24 juni 2008. Tussen partijen is niet in discussie dat eiser een tijdelijk verblijfsrecht had en nog steeds heeft in de zin van artikel 21, lid 1 sub b van de Vw 2000 en artikel 3.5., lid 1 en lid 2 sub d. van het Vb 2000, en dat op zichzelf bezien deze artikelen door verweerder juist zijn toegepast. Ten aanzien van eisers beroep op het gelijkheidsbeginsel volgt de rechtbank het standpunt van verweerder. Eiser verwijst in het kader van dat beroep op twee andere voorgangers/godsdienstleraren, die vanuit eenzelfde uitgangssituatie een verblijfsvergunning voor onbepaalde duur hebben gevraagd en gekregen. Niet in discussie is echter dat in die twee gevallen een aanvraag is ingediend onder de oude vreemdelingenwet, dat het beoordelingsregime toen minder stringent was als in de Vw 2000, en dat de wetgever de verscherping van dat regime ook uitdrukkelijk zo gewild

procedurenummer: AWB 06/47200

3

heeft. Deze grief wordt dan ook verworpen.

Voor een proceskostenveroordeling op de voet van artikel 8:75 van de Algemene wet bestuursrecht ziet de rechtbank onvoldoende aanleiding.

Gezien het vorenstaande beslist de rechtbank als volgt.

procedurenummer: AWB 06/47200

4

3. Beslissing

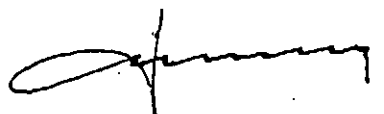
De rechtbank 's-Gravenhage,

- verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven door mr. A.P. Hameete, rechter, in tegenwoordigheid van V.A. van de Weyer, griffier.

De griffier is buiten staat deze uitspraak mede te ondertekenen.

De rechter,

Uitgesproken in het openbaar op: 30 OKT. 2007

Afschrift verzonden op: 30 OKT. 2007

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier.

Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet geadresseerd worden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Men wordt verzocht een afschrift van de uitspraak mee te zenden.

SOEBHAG

Advocaten

PER TELEFAX: 070 - 365 13 80**& PER GEWONE POST**

Raad van State

Afdeling Bestuursrechtspraak

Hoger beroep vreemdelingenzaken

Postbus 16113

2500 BC 's-GRAVENHAGE

Rotterdam, 22 november 2007

Inz.: / RvSt (beroep)

Ons kenmerk: 07.1281

Uw kenmerk:

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
6370-c 22 NOV 2007	
ZAAKNR. 200708167	
AAN:	V1
BEHANDELD: DD:	PAR:

Geachte heer, mevrouw,

In bovenstaande zaak zend ik u het beroepschrift van heden gericht tegen de uitspraak van 30 oktober 2007 van de Rechtbank te Dordrecht, met vriendelijk verzoek voor verdere behandeling zorg te willen dragen.

In afwachting van uw gebruikelijke berichten, verblijf ik,

Hoogachtend,

G.A. Soebhag

Bezoekadres:

Doompjes 526

3011 XZ Rotterdam

Postadres:

Postbus 50532

3007 JA Rotterdam

Tel. 010 - 4 233 233

Fax 010 - 2 909 847

E-mail

algemeen@soebhag-advocaten.nl

www.soebhag-advocaten.nl

Bank: ABN-AMRO

Rekeningnummer 51.77.45.313

Stichting Beheer

Dordengelden

Soebhag advocaten

ABN-AMRO 51.12.58.143

Bijlage: 1

SOEBHAG

Advocaten

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
22 NOV 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD DO:	PAR:

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak**BEROEPSCHRIFT**

Geeft eerbiedig te kennen:

nader te noemen: "appellant", te dezer zake domicilie kiezende te (3011 XZ) Rotterdam aan de Boompjes 526, (Postbus 50532; 3007 JA) ten kantore van de advocaat en procureur mr G.A. Soebhag die door hem tot gemachtigde wordt gesteld en als zodanig bepaaldelijk is gevolmachtigd tot het instellen van dit hoger beroep.

Appellant komt hierbij tijdig in beroep tegen de uitspraak van 30 oktober 2007, in afschrift verzonden op 30 oktober 2007, registratienummer AWB 06/47200 van de Rechtbank te Dordrecht. Een kopie van deze uitspraak wordt hierbij als productie 1 overgelegd.

Appellant kan zich niet verenigen met voornoemde beslissing en de gronden waarop deze berust.

Appellant stelt zich op het standpunt, dat de rechtbank ten onrechte voorbij is gegaan aan hetgeen appellant in het verhoor d.d. 11 augustus 2006, zulks naar aanleiding van het bezwaarschrift tegen de beschikking d.d. 30 oktober 2007, heeft gesteld. In dit verhoor heeft appellant aangegeven, dat bij de besluitvorming inzake het bezwaar meegenomen diende te worden in hoeverre kan worden afgeweken van het ter zake doende beleid ofte wel de vraag in hoeverre de inherente afwijkingsbevoegdheid kan worden toegepast. Zowel in de bezwaar- als in de beroepsprocedure zijn de Immigratie- en Naturalisatiedienst respectievelijk de Rechtbank Dordrecht hier ten onrechte in het geheel niet op ingegaan. Appellant bevindt zich in een uitzonderlijke situatie, waarbij de strikte toepassing van de regels tot een onevenredige hardheid zou kunnen leiden. Immers, appellant is met zijn gezin vanaf 1998 onverminderd legaal in Nederland aanwezig en heeft appellant en zo ook zijn gezin een gezinsleven opgebouwd. De verblijfsvergunningen van zijn gezinsleden zijn juridisch verbonden aan de verblijfsvergunningsituatie van appellant. Hoewel de tijdelijke aard van de verblijfsvergunning van appellant is komen vast te staan staat zulks in haar geheel los van de vraag in hoeverre de gezinsleden middels hun tijdelijke vergunning plots in een illegale situatie kunnen komen te verkeren. Met andere woorden de gezinsleden van appellant worden ongelijk behandeld daar waar deze geen verdere rechten kunnen claimen dan voor zover appellant dat wel kan doen. Omgekeerd heeft appellant, gelet op de specifieke gezinssituatie, er belang bij dat deze zich kan voegen bij het gezin met een vergunning van duurzame aard. De gevolgen voor appellant en diens gezinsleden bij het niet verlenen van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd zijn dientengevolge dermate bezwarend voor hen, dat deze als onevenredig met de te dienen doelen bij de in het geding zijnde toepasselijke regels mochten worden gezien. Juist dit onderdeel is in de bestreden uitspraak niet

SOEBHAG

Advocaten

meegenomen. Had dat wel het geval zijn geweest dan had daardoor de kwestie wellicht in een ander daglicht kunnen komen te staan.

Redenen waarom: appellant U hierbij eerbiedig verzoekt:

1. het beroep tegen de uitspraak van 30 oktober 2007 van de Rechtbank Dordrecht alsnog gegrond te verklaren en de bestreden uitspraak te vernietigen;
2. alsmede datum en tijdstip te bepalen waarop appellant gehoord kan worden;
3. en een kostenveroordeling te geven ten laste van de wederpartij;

Rotterdam, 22 november 2007

Gemachtigde

G.A. Soebhag

